

[Knud Lind]

Det er fremskridtspartiets indtryk, at statsamterne er et fjerprydet og sabelraslende levn fra enevældens tid. Ved kommunalreformen i 1970 udgik amtmanden som formand for amtsrådet, og det har da også af den daværende regering været tilkendegivet, at amtmændenes kompetence burde indskrænkes. Det er det, der er den nuværende ministers udgangspunkt.

I sin redegørelse har ministeren peget på statsamterne som en billig ordning. Nu vel. Statsamterne koster i 1980 61 mill. kr. 49,5 mill. kr. heraf er alene lønudgifter. Pr. 1. januar 1980 er der ansat 356 personer i statsamterne, heraf 137 med juridisk uddannelse. Her er der lejlighed til at spare, hvis man ønsker det.

Regeringen foreslår i dag efter mange års udvalgsarbejde og efter to afgivne betænkninger, at statsamterne i hovedsagen bevares i deres nuværende form. Udvalget vedrørende den statslige administration på amtsplan har afgivet en betænkning, nr. 731, hvor et flertal af udvalget foreslår, at tilsynsopgaverne i statsamterne henlægges til indenrigsministeriet. Ægteskabs- og skilsmisssager har et klart flertal på 11 medlemmer i ægteskabsudvalgsbetænkningen på side 43 anbefalet henlagt til de almindelige domstole eller særlige familieretter. I dette flertal finder man det socialdemokratiske medlem fru Inge Fischer Møller. Det vækker forundring, at indenrigsministeren og socialdemokratiet har lavet en kovending i denne forbindelse.

Når ministeren i sin redegørelse skriver, at det ikke har vist sig muligt at pege på bedre eller billigere løsninger, så er det nok lidt store ord. Om udgiftsspørgsmålet siger ægteskabsudvalgsbetænkningen på side 42:

»Uanset om den nuværende ordning bevares i hovedsagen eller sagerne overføres til domstolene ved gennemførelse af en enstrengt ordning, vil der være visse relativt beskedne udgifter forbundet med gennemførelse af de mulige nyordninger, der er omtalt i det foregående.«

Det vil altså sige reelt, at der ikke skulle kunne blive nogen merudgifter ved, at det blev lagt over til domstolene, og vi må samtidig konstatere, at 11 medlemmer i ægteskabsudvalget pegede på, at det skulle overføres til domstolene. Vi må også konstatere, at man i den anden betænkning angående køb og salg

og legalitetsspørgsmål mente, at det godt kunne overføres til indenrigsministeriet.

Ud over de to hovedopgaver er der en hel masse småopgaver, som godt kunne henlægges til andre myndigheder, hvis man ville. Det civile beredskab bør diskuteres, og jeg er enig med fru Nathalie Lind angående ansvaret og ledelsen. Også dette bør diskuteres. Kommunernes køb og salg er på grund af spareplaner for nedadgående.

Fremskridtspartiet beklager, at ministeren går imod to udvalgsbetænkninger. Fremskridtspartiet vil ikke være med til at give en fortidslevning et nyt navn, men vi vil henstille til ministeren at nedlægge dette statslige fortidsuhyre og lade det gå over i historien sammen med den fjerprydede hat. Lad os spare statsamterne, og lad os føre de små opgaver over i de forskellige ministerier, og lad os gøre, som man har peget på i betænkningen angående ægteskab og skilsmisse og i betænkningen angående statsamterne.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det forekommer mig ikke særlig let på grundlag af ministerens skriftlige redegørelse om statsamternes bevarelse eller nedlæggelse at skulle tage stilling til, hvad der egentlig skal ske med statsamterne. Statsamterne løser jo på en række områder opgaver af juridisk og tilsynsmæssig karakter, som under alle omstændigheder skal løses, og hvis løsning kræver medvirken af eksperter, men om disse eksperter ikke akkurat lige så godt kunne løse opgaverne i en helt anden regie end den statsamtlige, er et åbent spørgsmål, også efter at man gentagne gange har gennemlæst og overvejet redegørelsen.

Ministeren indstiller, at de fleste af opgaverne stadig skal løses af statsamterne, men han gør det egentlig uden ret meget anden dokumentation end den, der ligger i, at nu har vi altså de statsamter, og de har da gjort det meget godt i de 10 år, der er gået siden kommunalreformen. Opgaverne kan hverken løses bedre eller billigere andre steder, mener ministeren, og det er også på tide, at de mennesker, der arbejder i statsamterne, får at vide, om de kan blive der eller ej. Det sidste kan jeg da være helt enig i, men man bliver ellers ikke meget klogere af læsningen. Man kan f. eks. læse i sp. 8783-84: